

Дошкільний навчальний заклад (дитячий садок) № 83 «Чижик»
Запорізької міської ради Запорізької області

**Консультація для батьків
з теми: «Дитячі проблеми.
Зі мною ніхто не дружить»**

**Підготувала: практичний психолог
ДНЗ № 83 «Чижик»
Абраменко І. К.**

м. Запоріжжя, 2018р.

Дитячі проблеми «Зі мною ніхто не дружить ...»

Що відчувають батьки, коли їхня дитина, найкраща, дивовижна і чудова, раптом повертається додому з дитячого садка або з двору зі словами «Зі мною ніхто не дружить!»? Іноді це супроводжується сльозами, іноді просто сумним настроєм. А тато і мама починають переживати. Причому хтось бачить проблеми тільки навколо («що за діти такі», «група не дружна», «куди вихователь дивиться»), а хтось розуміє, що проблеми має їх дитина.

Якщо придивитися, кожна дитина, з якою не хочуть дружити в групі, самотня по своєму. І причини подібної «не дружби» також значно різняться. Хоча зовні ситуації одна на одну не схожі, все-таки у всіх результат однаковий: дитина страждає, не хоче йти до садочка, ще більше замикається в собі й не вміє знайти вихід. Але ж ми, дорослі, завжди поруч і готові допомогти. Ми мудрі й знаємо, що робити. Для початку слід зрозуміти, що відбувається, чому дитина опинилася «за бортом», а потім вирішувати, що робити. Спробуємо розібратися в кожній ситуації.

Коли не все так погано

Наприклад, дитина розповідає, що з нею ніхто в групі не хоче дружити. Але коли дорослий починає вникати в ситуацію, виявляється, що з дитиною не дружать усього одна дитина. Решта ставляться до неї якщо не прекрасно, то дуже добре. Вони із задоволенням грають з нею, не влаштовують жорстоких розіграшів, вітають із днем народження й взагалі позитивно озиваються про її якості

Чому? тоді дитина розповідає про ситуацію, використовуючи узагальнювальне слово «усі»? «Вони всі зі мною не хочуть дружити» тощо. Та тому, що вона саме так усе й сприймає. Можливо, їй дуже важливі саме ці взаємини, з тими двома дітьми. Або їй важко налагоджувати взаємини з іншими дітьми. А може, вона перебільшує проблему, щоб привернути до себе вашу увагу й змусити вас врегулювати ситуацію. У кожному разі не так усе погано. Дитину приймають оточуючі, але вона занадто зациклена на спілкуванні з одним-двома однолітками, і тому непросто переживає найменші конфлікти з ними.

Чим допомогти? У цій ситуації допомогти дитині відносно просто.

- Намагайтеся обов'язково розмовляти з нею про тонкощі людських стосунків. Розпитуйте її про те, що вона відчуває, що думає про інших дітей.
- Учть розв'язувати конфліктні ситуації що виникають - як перепросити, як вибачитися, як знайти розв'язання проблеми.
- Показуйте дитині всю широту людських взаємин, учть гнучкості і, водночас, упевненості у собі.
- Намагайтеся виховувати дитину різнобічно захопленою, тому що це обов'язково допоможе набуті їй популярності серед однолітків.
- Якщо дитина перебільшує ситуацію для того, щоб привернути увагу дорослого, варто проаналізувати свої дії. Можливо, малюкові дійсно бракує вашого тепла й участі.

«Ти не з нашої пісочниці»

Уявіть іншу ситуацію. Новенька дитина прийшла до дитячого садка. А там уже є команда, і діти взагалі не хочуть приймати до себе когось ще. Їм не дуже потрібен новачок, коли система взаємин уже давно налагоджена й усі на своїх місцях, іноді діти просто ігнорують новенького, роблять вигляд, що він просто «порожнє місце». Але якщо він намагається активно подружитися і зайняти своє місце під сонцем, то «старожили» можуть також перейти до активних дій і почати виживати новенького зі своєї території.

Чому? Як правило, уся справа в боротьбі за лідерство. Адже в групі уже є лідери, і якщо вони бачать у дитині конкурента, то можуть побоюватися, що вона зазіхне на їхні позиції. Але так буває й зі слабкими, сором'язливими дітьми. У цій ситуації лідери просто демонструють оточенню свою владу.

Чим допомогти?

Добре, якщо ваша дитина товариська, необразлива, активна. Якщо вона у такій ситуації не звертає уваги на дрібні колючості, на те, хто на неї як подивився і що сказав. Вона просто приходиться до дитсадка, вітається з дітьми, посміхається, спілкується, відповідає на заняттях, бере участь у спільних іграх». Найчастіше дитяче співтовариство все-таки повернеться до неї обличчям, тому що діти цікавляться новим. А якщо ситуація все-таки трішки затяглася? Чим ви можете допомогти?

➤ Підтримкою. У цьому слові багато чого. Наприклад, ми можемо розмовляти з дитиною, запитувати її про те, як у неї справи в школі або в дитячому садку.

➤ Допомогти можна й тим, що ви вчитимете свою дитину дружити. А це дуже важливо. Діти ще не вміють знайомитися, налагоджувати дружні взаємини, іноді не вміють ділитися, поступатися, розв'язують конфлікти за допомогою кулаків. Говоріть із дитиною, радьте й підказуйте їй. Намагайтеся пояснювати причини людських учинків.

➤ Читайте книги про дружбу. Діліться власним досвідом, адже напевно у вашому житті хоч раз відбувалося щось подібне.

«Ти не такий, як ми»

Ще один епізод з життя. У дитини є фізична вада. Наприклад, вона невелика на зріст або занадто повна, носить окуляри або кульгає. Діти, особливо маленькі, не завжди по-доброму ставляться до таких однолітків. Вони дражнять і обзивають дитину, часто доводячи її до сліз, постійно намагаються зачепити, щоб побачити хоч якусь реакцію.

Чому? Швидше за все, так відбувається тому, що дітей ніхто не вчив спілкування з тими, хто відрізняється від них. Діти дуже тонко відчувають переживання інших людей. Але якщо їх не спрямовувати, вони можуть своїми почуттями нашкодити оточуючим. Це стосується й ставлення до людей з фізичними вадами. Якщо поруч не опиниться розумний авторитетний дорослий, який зможе поговорити з дітьми, то вони продовжуватимуть смі-

ятися й навіть знущатися зі слабшого. Якщо ви не навчите свою дитину боротися, то в будь-якому колективі вона виявиться тим, кого виганяють, на місці якого ніхто ніколи не хотів опинитися.

Чим допомогти?

➤ Приймайте свою дитину такою, якою вона є. Якщо навіть удома вона не має підтримки, то можна собі уявити, як важко їй у дитячому садку. Усвідомлення того, що ви любите свого малюка будь-яким, додасть йому сил і впевненості. Необхідно розуміти, що саме внутрішня впевненість у собі допоможе вашій дитині не піддаватися на жодні провокації.

➤ Дітей з фізичними вадами часто дразнять. У відповідь діти або стають агресивними й мстяться своїм кривдникам. Допомога дорослого полягає в тому, щоб з'ясувати ситуацію й прийти дитині на допомогу. Можливо, без втручання дорослих обійтися не вдасться. Мало просто поговорити з дитиною й спробувати пояснити їй, чому її ображають. Адже малюк засмучений, збентежений і скривджений. Він не має сил відповідати своїм кривдникам. Тому потрібно йти до садка і серйозно говорити з педагогами, які працюють у групі. Адже не секрет, що іноді дорослі не помічають проблем у дитячому колективі.

➤ Не бійтеся заступатися за дитину. Поки вона ще маленька, ваше втручання не буде виглядати як визнання її слабкості. Натомість упевнена мама або сильний тато, які прийшли заступитися за свого сина або дочку, змусять дітей замислитися над своєю поведінкою. Але чим старшою стає дитина, тим менше користі принесе ваше втручання.

«Ти опудало!»

Відверте цькування малюка іншими дітьми, на перший погляд, є досить рідким, але трапляється чимало таких ситуацій, коли дитина боїться поділитися, розповісти дорослому про те, що її кривдять. Найчастіше дорослі бачать, що відбувається, й вживають заходів, караючи кривдників і захищаючи того, кого гноблять. Але трапляється й інакше. Цькування триває досить довго від того, що дитина занадто залякана, щоб розповісти про своє лихо.

Чому? Діти завжди намагаються випробувати «межі» дозволеного. Знущатися з когось слабкого вони починають або від неробства, або від бажання спробувати свої сили. При цьому агресорами можуть стати діти із цілком благополучних родин.

Чим допомогти? Насамперед, дорослі мають помітити ситуацію (на що потрібно звернути увагу: дитина неохоче йде до дитячого садка чи на прогулянку, має порушення сну і апетиту, стала нервовою та переляканою, часто замикається та плаче, має поганий настрій).

➤ Вам важливо самостійно з'ясувати ситуацію, а також те, що знають про це вихователі, батьки дітей, з якими спілкується ваша дитина у дворі. Поговоріть з дорослими. Дізнайтеся, яких заходів було вжито, щоб така ситуація зійшла нанівець.

➤ Підтримайте дитину, щоб вона не залишилася сам на сам зі своєю проблемою. Важливо розуміти почуття дитини, запевнити, що ви можете їй допомогти, любите її.

